

Anotace

Křesťanství je za vztah k přírodě opakovaně vystavováno kritice i očekávání. V obecné rovině je cílem práce poukázat na oprávněnost jednoho či druhého. Konkrétněji se tato diplomová práce zabývá postavením člověka ve stvoření a jeho vztahem ke světu. Práce analyzuje texty papeže Jana Pavla II., a v jeho díle se snaží mapovat takové myšlenky a postoje, které jsou aplikovatelné pro environmentální etiku. Hlavním zdrojem hledání východisek je teologie úcty k životu a teologie stvoření v díle tohoto papeže. Práce se pokouší přinést ucelenější komplex teologických a etických východisek, které by mohly pomoci člověku v lepší orientaci v zacházení se životem a celou přírodou. Práce je členěna do třech částí. V první jsou hledány environmentální prvky v teologii stvoření Jana Pavla II. Druhá část sleduje papežovu teologii úcty k životu. Třetí část pak přináší pohled na stav světa, jak jej na přelomu tisíciletí viděl Jan Pavel II., a jsou předloženy konkrétní návrhy na řešení ekologické krize, které si papež je vědom. Vzhledem k mezioborovosti tématu se v práci prolíná oblast teologie, filosofie a environmentální etiky.